Baykuş ve Kirpi

Jane MEADOW

Baykuş ve Kirpi

Jane MEADOW

Derin, karanlık ormanda, ay yükselmiş ve yıldızlar pırıldarken, Oliver adında küçük bir baykuş uyandı. Yumuşak kahverengi ve krem rengi tüylerini gerip küçük mavi atkısını boynuna bağladı. Oliver geceyi severdi çünkü kocaman, yuvarlak kehribar gözleriyle her şeyi net görebilirdi. İçinde rulo haritalar olan küçük deri çantasını aldı ve yeni bir maceraya hazır, ormanın zeminine uçtu.

Çok uzakta olmayan bir yerde, Hazel adında küçük bir kirpi de uyanıyordu. Küçük siyah burnunu kıpırdattı ve iki cepli yeşil yeleğini giydi. Bir cebinde atıştırmalık için meyveler, diğerinde çizim yapmak için bir kömür kalemi vardı. Hazel cesur ve neşeliydi, keşfetmeyi çok severdi. Büyük bir meşe ağacının köklerinin altındaki sıcacık yuvasından çıktı ve serin gece havasını kokladı. 'Ne güzel bir macera gecesi!' dedi kendi kendine.

Oliver alçak bir dala tünedi ve etrafına bakındı. Aşağıdaki yaprakların arasında küçük bir kıpırtı gördü. Bu, kahverengi dikenli sırtı ve parlak kara gözleriyle Hazel'dı. 'Merhaba!' dedi Oliver. 'Ben Oliver. Orman patikalarının haritasını yapıyorum.' Hazel yukarı baktı ve gülümsedi. 'Ben de Hazel! Ben de keşfetmeyi severim!' İkisi de macerayı severdi ve hemen arkadaş oldular. 'Birlikte keşfe çıkalım mı?' diye sordu Hazel. 'Evet!' dedi Oliver. 'Hadi gidelim!'

Oliver aşağı uçtu ve Hazel'ın yanına kondu. Çantasını açtı ve boş bir haritayı açtı. 'Güvenli patikaları çizebiliriz,' dedi. 'Ben karanlıkta iyi görürüm,' dedi Oliver, 'bu yüzden bize yol gösterebilirim.' 'Ben de tehlikeyi kokusundan anlarım,' dedi Hazel, burnunu oynatarak. 'İşaretlemeden önce her patikayı kontrol ederim.' Birbirlerine gülümsediler. 'Takım çalışması!' dediler birlikte ve ormana doğru yola koyuldular.

İlk patikaları, Hazel'ın dikenlerini gıdıklayan uzun eğrelti otlarının altından geçiyordu. Oliver önden uçtu, kehribar gözleri ay ışığında parlıyordu. 'Bu taraf açık,' diye yumuşakça öttü. Hazel yeri kokladı. 'Güvenli kokuyor,' dedi. 'Diken yok, çukur yok.' Kömür kalemini çıkardı ve haritaya kıvrımlı bir çizgi çizdi. 'İşte ilk patikamız,' dedi Oliver. 'Adını Eğrelti Yolu koyalım.' İkisi de güldü ve yollarına devam ettiler.

Sonra, düz taşların üzerinden köpürerek akan küçük bir dere buldular. Oliver yukarıdaki bir dala tünedi ve aşağı baktı. 'Taşlar kaygan,' dedi. 'Güvenli bir geçit işaretlemeliyiz.' Hazel dikkatlice her taşa bastı, minik patileriyle onları denedi. 'Bu sağlam,' dedi. 'Bu da öyle.' Haritaya bir sıra küçük daire çizdi. 'Artık diğer hayvanlar nereden geçeceklerini bilecek,' dedi Oliver. 'Aferin, Hazel!'

Yürürlerken Hazel aniden durdu ve havayı kokladı. 'Bekle,' dedi. 'Keskin bir koku alıyorum.' Oliver etrafına bakındı. 'Sadece dikenli bir çalı,' dedi. 'Ama etrafından dolaşabiliriz.' Başka bir patikaya saptılar ve Hazel haritaya bir kavis çizdi. 'Az kaldıydı,' dedi. 'Ama daha güvenli bir yol bulduk.' Oliver başını salladı. 'İşte bu yüzden kontrol ediyoruz,' dedi. 'Haritamız herkese yardım edecek.'

Ay ışığının çimenleri gümüş gibi parlattığı bir açıklığa geldiler. 'Burası dinlenmek için güzel bir yer,' dedi Oliver. Birlikte oturdular ve Hazel meyvelerini paylaştı. 'Tanıştığımıza sevindim,' dedi Hazel. 'Ben de,' dedi Oliver. 'Keşfetmek bir arkadaşla daha eğlenceli.' Haritalarına baktılar. Artık üç patika vardı. 'Yarın daha fazlasını keşfedebiliriz,' dedi Hazel. 'Ve daha fazla patika ekleriz,' dedi Oliver. Gülümsediler.

Ertesi gece, uzun mantarların arasından kıvrılan bir patikayı keşfettiler. Oliver önü kontrol etmek için yukarı uçtu. 'Devrilmiş bir kütük var,' dedi. 'Altından geçebiliriz.' Hazel kütüğü kokladı. 'Güvenli,' dedi. 'Karınca yok, örümcek yok.' Haritaya küçük bir kütük şekli çizdi. 'Artık diğerleri de bilecek,' dedi. Altından sürünerek geçtiler ve işlerinden gurur duyarak yollarına devam ettiler.

Her gece yeni patikalar buldular. Büyük bir kayanın yanındaki bir patikayı, yumuşak yosunlarla kaplı bir alandan geçen bir patikayı ve içi boş bir ağaca giden bir patikayı işaretlediler. Hazel'ın kömür kalemi kısaldıkça Oliver'ın haritası doldu. 'Haritamız büyüyor!' dedi Hazel. 'Dostluğumuz da büyüyor,' dedi Oliver. Güldüler ve bir patika daha eklediler. Orman maceralarla doluydu ve her anını çok seviyorlardı.

Bir gece, kaybolmuş görünen küçük bir fareyle karşılaştılar. 'Eve dönüş yolumu bulmaya çalışıyorum,' dedi fare. 'Ama orman çok karanlık.' Oliver ve Hazel birbirlerine baktılar. 'Yardım edebiliriz!' dedi Hazel. Haritayı açtı. 'İşte güvenli bir patika,' dedi patisiyle işaret ederek. 'Kıvrımlı çizgiyi takip edip Eğrelti Yolu'na git, sonra derede dön.' Fare gülümsedi. 'Teşekkürler!' dedi ve hızla uzaklaştı.

Oliver ve Hazel içten içe ısındılar. 'Haritamız birine yardım etti,' dedi Hazel. 'En güzel duygu bu,' dedi Oliver. Haritayı daha da iyi yapmaya karar verdiler. Küçük yer işareti resimleri eklediler: dere, büyük kaya ve içi boş ağaç. 'Artık takip etmesi kolay,' dedi Hazel. 'Ve herkesle paylaşabiliriz,' dedi Oliver. Birlikte çalıştılar, dostlukları gökyüzündeki yıldızlar gibi parlıyordu.

O geceden sonra diğer hayvanlar haritalarını görmeye geldi. Bir tavşan yonca tarlasını bulmak istiyordu. Bir sincap meşe ağacına güvenli bir yol arıyordu. Oliver ve Hazel hepsine yardım etti. 'Siz ikiniz harika bir takımsınız,' dedi tavşan. 'Öyleyiz,' dedi Hazel, Oliver'a gülümseyerek. 'Çünkü ikimiz de keşfetmeyi seviyoruz,' dedi Oliver. 'Ve ikimiz de yardım etmeyi seviyoruz,' dedi Hazel. Kalpleri doldu.

Her gece Oliver ve Hazel biraz daha keşfettiler ve haritalarına yeni patikalar eklediler. Şelalenin arkasında gizli bir patika ve yaban mersinlerinin arasından kıvrılan bir patika buldular. 'Orman sürprizlerle dolu,' dedi Hazel. 'Ve onları birlikte bulabiliriz,' dedi Oliver. Çizdiler, kokladılar ve güldüler; işaretledikleri her patikayla dostlukları daha da güçlendi.

Bir akşam, bir dalda oturup yıldızları seyrederken Hazel, 'Tanıştığımıza çok sevindim,' dedi. Oliver başını salladı. 'Dostluk ortak ilgilerle başlar,' dedi. 'İkimiz de macerayı seviyoruz ve bu bizi bir araya getirdi.' Hazel gülümsedi. 'Ve şimdi tüm maceralarımızı hatırlayacak bir haritamız var.' Patikalarla ve resimlerle dolu haritalarına baktılar ve birlikte yaptıklarıyla gurur duydular.

Ve böylece, her gece baykuş Oliver ile kirpi Hazel ormanı keşfetmeye devam ettiler. Karanlık patikalarda yürüdüler, tehlike olup olmadığını kontrol ettiler ve haritalarına yeni çizgiler çizdiler. Diğer hayvanlar onların sayesinde güvenle yolculuk etti. Ama en önemlisi, Oliver ve Hazel birbirlerine sahip oldukları için mutluydular. Ve orman ne kadar büyürse büyüsün, dostluklarının her zaman en güzel macera olacağını biliyorlardı.